

РЕШЕНИЕ

№ 7899

гр. София, 29.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 29.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **12736** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 и чл. 44, ал. 6 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на О. Ф. Б., [дата на раждане], гражданка на Р. Федерация срещу Заповед УРИ № 5392 ПАМ – 2909/07.12.2021г., издадена от началник на сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ СДВР и А. Ф. Б., [дата на раждане], гражданин на Р. Федерация срещу Заповед УРИ № 5392 ПАМ -2908/07.12.2021г., издадена от началник на сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ СДВР, с които жалбоподателите са принудително настанени в СДВНЧ за срок не повече от шест месеца от датата на фактическото настаняване.

Иска се отмяна на заповедите като незаконосъобразни. Посочва се че жалбоподателите живеят в страната от около 20 години, имат осигурено жилище и финансова издръжка. А. Ф. Б. е роден в Република България, учил и завършил в страната. Процесните заповеди са издадени при липса на материално - правните предпоставки за принудително настаняване в СДВНЧ. В хода на съдебното производство доводите се поддържат лично от адресатите на заповедите.

Ответникът, редовно призован не изпраща представител, не представя становище по жалбата.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства ведно с доводите на

страните, от фактическа страна установи следното:

О. Б. Ф. е принудително настанена в СДВНЧ със Заповед УРИ № 5392 ПАМ – 9209/07.12.2021г., издадена от началник на сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ СДВР, на основание чл. 44, ал. 6 и ал.8 и ал. 10 от ЗЧРБ, чл. 10, ал.1, т. 1 от Наредба № Из – 1201/01.06.2010г. за реда за временно настаняване на чужденци в СДВНЧ и в техните звена и за организацията и дейността им. Заповедта е издадена във връзка със Заповед рег. № 5392 – ПАМ – 227/12.04.2018г. на началник сектор „Миграция“ при СДВР за налагане на ПАМ – „връщане до страна по произход“. Изложени са мотиви за наличие на „опасност от укриване“, включително и в докладна записка рег. № 5392р – 3566/07.12.2021г. по описа на отдел „Миграция“ – СДВР. Срокът на принудителното настаняване е за не повече от шест месеца от датата на настаняване. Фактически чуждата гражданка е настанена в СДВНЧ на 07.12.2021г.

Нейният син А. Ф. Б. е настанен в СДВНЧ със Заповед УРИ № 5392 ПАМ – 2908/07.12.2021г., издадена от началник на сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ СДВР, на основание чл. 44, ал. 6 и ал.8 и ал. 10 от ЗЧРБ, чл. 10, ал.1, т. 1 от Наредба № Из – 1201/01.06.2010г. за реда за временно настаняване на чужденци в СДВНЧ и в техните звена и за организацията и дейността им. Заповедта е издадена във връзка със Заповед рег. № 5392 – ПАМ – 227/12.04.2018г. на началник сектор „Миграция“ при СДВР за налагане на ПАМ – „връщане до страна по произход“. Изложени са мотиви за наличие на „опасност от укриване“, включително и в докладна записка рег. № 5392р – 3564/07.12.2021г. по описа на отдел „Миграция“ – СДВР. Срокът на принудителното настаняване е за не повече от шест месеца от датата на настаняване. Фактически чужденецът е настанен в СДВНЧ на 07.12.2021г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 44, ал. 1 във връзка с ал. 6 и ал. 10 от ЗЧРБ– от упълномощено длъжностно лице от директора на СДВР със Заповед № 513з – 9426/06.12.2018г. Съдържа предвидените в чл. 44, ал. 10 от ЗЧРБ и чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Заповедта обаче е материално незаконосъобразна и издадена при съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 44 ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. По силата на ал. 8 от същата разпоредба, настаняването е до изпълнение на ПАМ по чл. 39а, ал. 1 т. 2 и т. 3 от ЗЧРБ, но не за повече от шест месеца, при възможност за неговото продължаване в случай, че са налице определените в закона предпоставки за това. Двата жалбоподатели са настанени в СДВНЧ във връзка с издадени предходни заповеди за налагане на ПАМ „връщане в страна по произход“. Налагането на ПАМ по чл. 39а, ал.1, т. 2 и т. 3 от ЗЧРБ е необходимо, но недостатъчно законово основание за издаване на заповед по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ. Освен с цел обезпечаване на изпълнението на предходно наложена ПАМ, следва да е налице и „опасност от укриване“ или „възпрепятстване от изпълнението на заповедта“, както и да е невъзможно налагане на друга принудителна административна мярка от посочените в

чл. 44, ал. 5 от ЗЧРБ, която да е достатъчно ефективна. Административният орган не е изпълнил процесуалните си задължения да събере информация относно възможността за обезпечаване на ПАМ „връщане в страната по произход“ чрез задължаване на жалбоподателите да се явяват ежеседмично в териториалната структура на Министерството на вътрешните работи по местопребиваването си, внасяне на парична гаранция или предаване във временен залог на валиден паспорт или друг документ за пътуване в чужбина. Това съществено нарушение на процесуалните правила е довело и до неправилно приложение на материалния закон. При данни, че жалбоподателката и синът ѝ живеят повече от 20 години на територията на Република България, имат осигурено жилище и финансова издръжка, детето е родено в страната и е завършило училище в България, принудителното настаняване в СДВНЧ не е пропорционална и ефективна мярка. Следвало е да се преценят възможностите за обезпечаване чрез други мерки, а именно тези по чл. 44, ал. 5 от ЗЧРБ, вместо жалбоподателите, които имат жилище и издръжка, да бъдат настанявани в СДНВЧ. Настоящата съдебна инстанция счита, че в случая не е налице „опасност от укриване“ по смисъла на §1, 4в от ДР на ЗЧРБ, нито действията на оспорващите могат да се квалифицират като „възпрепятстване изпълнението“ на наложената ПАМ– „връщане в страната по произход“. При липсата на материално – правните предпоставки на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, издаването на процесните заповеди е незаконосъобразно и същите следва да бъдат отменени. По изложените по – горе съображения, мерките са незаконосъобразни и като непропорционални и несъответни на целта на закона. При този изход на правния спор и предвид бързия характер на съдебното производство, разноските са за сметка на ответника. Следва СДВР да бъде осъдена да заплати на АССГ държавната такса за обжалване на заповедите в размер от 10 лева за всеки един от жалбоподателите поотделно, или общо 20 лева.

Воден от горното, Административен съд София – град, I - во отделение, 43- ти състав
Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед УРИ № 5392 ПАМ – 2909/07.12.2021г., издадена от началник на сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ СДВР, с която на основание чл. 44, ал. 6 и ал. 10 от ЗЧРБ О. Ф. Б., [дата на раждане], гражданка на Р. Федерация е принудително настанена в СДВНЧ за срок не повече от шест месеца.

ОТМЕНЯ Заповед УРИ № 5392 ПАМ -2908/07.12.2021г. издадена от началник на сектор „Незаконна миграция“ към отдел „Миграция“ СДВР, с която на основание чл. 44, ал. 6 и ал. 10 от ЗЧРБ А. Ф. Б., [дата на раждане], гражданин на Р. Федерация е принудително настанена в СДВНЧ за срок не повече от шест месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати по сметка на АССГ сумата от 20 /двадесет/ лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

